من و عمران بن حُصَین پشت سر علی بن ابی طالب نماز خواندیم؛ وقتی علی رضی الله عنه سجده می کرد، تکبیر می گفت و هرگاه سر از سجده بر می داشت، تکبیر می گفت.

از مُطَرِّفِ بن عبدالله روایت است که می گوید: من و عمران بن حُصَین پشت سر علی بن ابی طالب نماز خواندیم؛ وقتی علی رضی الله عنه سجده می کرد، تکبیر می گفت و هرگاه سر از سجده بر می داشت، تکبیر می گفت؛ و چون از (تشهد پس از) دو رکعت بر می خاست، تکبیر می گفت؛ زمانی که نماز را تمام کرد، عمران بن حصین دستم را گرفت و گفت: مرا به یاد نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم انداخت؛ یا اینکه گفت: همان نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم را برای ما خواند.

[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بیانگر شعار نماز یعنی «الله اکبر» می باشد که عبارت است از اثبات بزرگی و عظمت الله متعال؛ مطرف حکایت می کند که به همراه عمران بن حصین پشت سر علی بن ابی طالب نماز خوانده است؛ چون علی رضی الله عنه به سجده می رفت، تکبیر می گفت و وقتی سر از سجده بر می داشت، تکبیر می گفت؛ و آنگاه که از تشهد اول در نمازِ دو تشهدی برمی خاست، تکبیر می گفت؛ این درحالی بود که بسیاری از مردم تکبیر گفتن در این موارد را ترک کرده بودند؛ زمانی که علی رضی الله عنه نمازش را تمام می کند، عمران دست مطرف را می گیرد و به وی خبر می دهد که علی رضی الله عنه او را به یاد نماز رسول الله صلی الله علیه وسلم انداخته که در این موارد تکبیر می گفت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5275